

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cuius Iudicisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 5. D. Catharinæ Senensi Christus maximè adfuit, cum maximè abesse
videretur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

84 Cap. III. Alia noui Testamenti exempla

tis & mari, & facta est tranquillitas magna. Nullus vnquam fingitur à Poëtis Neptunus cœlum tempestatesque tam potenter imperando serenauisse. Nam etsi nec venti audiunt, nec mare, nec morbi; tamen ita obediunt ei, ac si audirent, imperiũque eius intelligerent: quo pacto etiam surdi, & mortui vocem eius audierunt. Certè tempestates atque morbi sæpe per malos spiritus immittuntur, quos Dauid vocat, *immisiones per angelos malos*; igitur increpat ventos Christus, ijsque imperat, ac si malis spiritibus loqueretur. Sunt enim Aquilones, & pestes, & dæmones, in eius potestate.

Psal. 77.
49.

§. V.

D. Catharina Senensi Christus maxime adfuit, cum maxime abesse videretur.

Nihil proinde nobis, præsentem Christo, est metuendum. Etsi absens videatur, adest; vti S. Catharinæ Senensi tentatæ & interroganti: *Ubi eras?* respondit, se cum illa fuisse, & pugnam victoriamque illius spectauisse. Libet verbatim referre vtilissima tentatis documenta, quæ in vita illius ponit Raimundus ista: *Cum virgo Catharina Senensis,*

Raimund.
in vita S.
Cathari-

multas, à demonum insectatione, molestias, pro nomine Salvatoris, pateretur, illis fugatis, lux

cœli

caelitus illapsa est cubiculo, & in ea luce Christus crucifixus ei apparuit dicens: *Filia mea Catharina, vides, quæ ego, tua causa, perpeffus sum? non igitur dubites tu quoq; propter me, aliquid perpeti. Deinde sub alia specie magis propinquans, blandè ei gratulabatur, de triumpho iam obtento. At illa, ubi, inquit, fuisti, mi Domine, cum esset cor meum tot spurcitijs diuexatum? & ille, in corde tuo, inquit. Rursus Virgo: at qui fieri potuit, bone IESU, ut tu in illo meo esses corde, quod tot obrutum erat impurissimis cogitationibus? Respondit Dominus: cogitationes illæ, quid in tuo efficiebant animo? gaudiumne, an mœrorem? Immo verò, inquit illa, non nisi summum dolorem. Hoc igitur, Christus ait, ego mea præsentia efficiebam: quia si tu ea destituta fuisses, illis spurcitijs delectata esses; iam verò cum eas profligare velles, nec posses, inde mœror oriebatur: sed me authore & effectore, qui erã intus in corde tuo, & tuebar illud, interim te intus sinens oppugnari, quantum videbatur expedire tibi; sed quando illustrata radio lucis meæ te ipsam sponte obtulisti ad tolerandas eas infestationes, mox eas abscedere iussi: neque enim pœnis, sed voluntate pœnas fortiter perferentis ego delector. Tu autem, filia mea, quando non tua, sed mea*

næ apud
Sur. tom.
2. 29. April.

Cant. 5. 2.
Psal. 120.
4.

Matth. 14.
30.

Aristid. in
orat. cō.

virtute certasti viriliter, maiorem à me gratiam consequeris, & deinceps crebrius atq; familiarius me ipsum tibi exhibebo. Itaque, etiam cum videtur abesse Christus, adest; & tum maximè, quando eum dormire maximè existimamus. Nam, etsi videatur dormire, tamen cor illius *vigilat*. *Ecce non dormitabit, neq; dormiet, qui custodit Israel. Dominus custodit te, Dominus protectio tua, super manum dexteram tuam.* Quæ diligenter animo imprimere debent, quos paulo diutius aduersis probat orbis Moderator. Sinit flare ventos, turbari maria, furere tempestates; veniri ad extrema, vt & homines ad eum veniant. Neque statim procellas tranquillat; quin neque statim semper inuocantes exaudit, sed audire se dissimulat, vt incitet ad fortius clamandum. Quare ijs, qui *timidi sunt & modica fidei*, dormire videtur, cum intentissimè *vigilat*; & adest, cum abesse putatur, sicut adfuit discipulis etiam alijs, & Petro ambulanti super aquam, *cum cepisset mergi*. Stulti igitur sunt, & tardi ad credendum, qui se à Deo, cum non statim adest, deserunt autumant, & alium quærunt ex Orco opitulatorem. Reprehensus est ab Aristide & Diogene Plato quondam, quòd, reli-

relictis Athenis, Syracusas in Siciliam, ad Dionysium nauigasset tyrannum. Qua reprehensione digni erunt, qui, Deo relicto, currunt ad veratores, ad magos, ad ipsum cacodæmonem maximum omnium tyrannorum, & capitalem humani generis inimicum? Nimirum, qui ex patre diabolo sunt, ad diaboli opem anhelant, sicut in prouerbio dicitur: *Bos alienus subinde foras prospectat.*

tra Platonem Laërt. in Diog.

Plutarch. in Symp. decad. 8.

§. VI.

Hæmorrhøissa à medicis desperata ad Christum confugiens sanatur.

Non sic fecit mulier, quæ sanguinis fluxum patiebatur, duodecim annis; quæ, vt Marcus, signatissimè addit, fuerat multa perpeffa à compluribus Medicis: & erogauerat omnia sua, nec quidquam profecerat, sed magis deterius habebat. Atque, vt Lucas ait, quæ in medicos erogauerat omnem substantiam suam, nec ab ullo potuit curari. Quid ergò à medicis desperata fecit? Credidit, Christum etiam in occipitio oculos habere: quare, non in faciem progressa, vt videretur, sed accessit retro, & tetigit simbriam vestimenti eius. Dicebat enim intra se: *Si tetigero tantùm vestimentum eius, salua ero.* Obseruat S. Augustinus, non om-

Matth. 9. 20.
Marc. 5. 26.
Luc. 8. 43.

D 5 nes,